

gotiško sestavljena, je kaj krasna. — Zadnje dni p. m. nas je obiskal poveljnik mornarstva N. V. nadvojvoda Ferdinand Maks; pripeljal je sabo ameriškega inženirja, kateri bo vodil ravnanje nove redne ladije. Ta ladija se bo začela delati koj po veliki noči; 25. t. m. bo postavljeno podladje. Pri ti priložnosti bo tu velika slovesnost, ker avstrijska država morda ni še imela tako velikega broda, kakor bo nova ladija; imela bo tri odeve in pol, in prva redna ladija bo, ki je bila domá narejena. K osnovanju podladja (Kiellegung) bodo prišli sem naš presvitli cesar Franc Jožef, stari cesar Ferdinand in veliko druge gospode.

Sedaj pa še nekaj čudnega. V Barbanu blizu reke Reše imajo šolo, in učitelj dobiva v dnarjih na leto 250 fl. Malo je sicer, pa vendar je nekaj. Ker pa v šolo hodi le malo otrok, se Barbančanom škoda zdí, da bi se učitelju dajalo to plačilo, tedaj so sklenili šolo zapreti. Za gotovo vam povedati zamorem, da je že bila neka komisija tam pa tam in da je prosila za dovoljenje ali saj za pomoč k dovoljenju, da bi se šola zaperla. Ker v Istri ni bilo mogoče tega doseči, se bo podala ta komisija po veliki noči v Terst k deželnemu poglavarstvu in bo prosila, naj se Barbančanom dovoli v témi — brez šole biti!! Prepričani smo, da taka prošnja ne bo uslišana. Učitelju, ki mladino podučuje v za življenje potrebnih znanostih, je škoda dajati 250 fl. na leto, — komisija pa, ktera se klati o ti zadevi okoli, sme popivati iz tega dnarja! Ali ni to čudno? Možje bistrega uma in milega serca, kateri v tisti okolici bivate in katerim vam je znano, da ljudska šola je s keršanskim naukom vred prva in potrebna podlaga omike človeške, stopite krepko v bran takemu početju!

Pri ti priložnosti prosimo gosp. Šubica na Dunaji, naj bi nam še kakošno pismice v natoroznanstvu po „Novicah“ pisal; saj natora je knjiga stvarjenja in bukve stvarjenja vsak človek rad prebira.

Iz Ljubljane. V sredo je bil mesečni zbor muzejnega društva, v katerem je gosp. prof. dr. Miteis razlagal moč galvaniške elektrike in potem kazal, kako razkroja vodo in solí in užiga oglje, da gori svetlo itd. Gosp. kustos Dežman je vremenstvo nam popisal preteklih dveh mescov (januarja in februarja) v Ljubljani, iz kterega smo zvedili, da pretekli mesec je bila gorkota v Ljubljani za eno stopnjo in 3 desetinke višja od navadne v tem mescu (+ 0. 3⁰), zato ker je malo snega bilo; ponoči je bilo skor skoz in skoz merzlo, podnevi bi bilo gorko bilo, ako bi ne bila burja večidel pihala. Deževnih dni je bilo 5, sneženih 3. Nenavadna gorkota je zbudila pod milim nebom ljubljanske okolice do konca februarja čez 30 evtlie iz zimskega spanja, pa morebiti še več. — V čertek popoldne je bil občni zbor zgodovinskega društva. Važniši pomenki in sklepi tega zbora, v katerem se je snidilo čez 30 družbenikov, so bili sledeči: Pervi čertek vsacega mesca bojo vprihodnji mesečni zbori; — društvo bo vis. c. k. ministerstvu nauka predložilo prošnjo, naj bi velelo, da bi se povestnica krajske dežele na tukajšni gimnazii obširniše razlagala; pri ti priliki se je sprožila spet potreba knjižice, ktera bi obsegala povestnico domačo; morebiti se je bota gosp. fajm. Hicinger in gosp. dr. Klun lotila; — gosp. dr. H. Costa je govoril o Valvazorji in zlasti o zlatih njegovih bukvah „Ehredes Herzogthums Krain“; — gosp. Hicinger je razložil čertice zgodovine krajske pod rimskim gospodstvom in v srednjem veku, oziraje se sosebnost na zemljopisne meje krajske dežele pod Rimci, ker le iz teh bi se dalo za povestnico srednjega veka kaj bolj gotovega dognati; — gosp. kustos Dežman je razodel nektore rimske napise na spominkih, ki so bili najdeni v černomeljski okolici, in pa napis nekega kamna nad grajšinskim hramom v Vinicah ob Kolpi, na katerem je letna številka 1556 pisana tudi z glagolitiškimi pismenkami.

Novičar iz raznih krajev.

Dunajski časnik „Wien. Zeit.“ je razglasil te dni pismo, s katerim je gosp. minister bogočastja in nauka povabil 25. jan. vse gosp. škofe našega cesarstva, naj se snidejo drugo nedeljo po veliki noči na Dunaji v zbor, ki se bo posvetoval zastran postav, ktere izvirajo iz nove zaveze (konkordata), ki jo je avstrijska vlada sklenila s sv. očetom papežem. Gosp. ministrovo pismo pravi, da gosp. škofje bojo imeli sami razsoditi: kateri naj bojo predlogi tega zbora; vendar si tudi cesar sami prideržijo nektore zadeve, ki jih bojo v prevdank priporočili škofom po svojem pooblastencu, dunajskem nadškofu in kardinalu. Ker pa je treba, da bi po vsem cesarstvu veljale edine postave, pričakujejo cesar, da se gosp. škofje v posamnih škofijah ne bojo prehiteli s razglasom postav, dokler ne bojo sklenjene v tem zboru. — Dosihmal je 50 stolov v tej zbornici pripravljenih, pa pravijo, da jih bo več potreba, ker se blizo 80 zbornikov pričakuje. — C. k. ministerstvo dnarstva je velelo vsim dotičnim uradnijam odkritoserčno povedati: kaj je dosihmal skušnja učila zastran kolkovnih ali štampeljskih mark, ktere so namesto kolkovanega papirja: ali so všeč ljudstvu, ali so kakošne pravične pritežnosti znane zoper nje, kolikšni so dohodki? itd. Sliši se, da na podlagi pozvedenih skušenj se bo po potrebi tu in tam pri rabi štampeljskih mark kakošna polajšava vpeljala. — Kadar pozimi zlo sneg gré ali pa debela megla stoji, na železnih čuvavnicah ni mogoče vozovom potrebnih vidljivih znamenj postavljati; namesto teh znamenj se bojo vprihodnje s posebnim strelom znamenja dajale. — Pariški zbor se redoma sniduje trikrat v tednu. To je vse, kar dosedaj gotovega vemo. Čeravno od ene strani vsi časniki terdijo, da se iz zborov ničesa ne zvé, pripovedujejo od druge strani vendar ravno tisti časniki, da je grof Orlov rekel, da Rusi ne bojo več vojnih bark v Nikolajevu izdelovali, — da bojo Kars Turkom nazaj dali, — da bojo s Francozi, Angleži in Avstrijani vred zapustili turško zemljo, — da se ne zoperstavljajo zoper zedinjenje Moldave in Valahije itd. Dnarničarji pa gledajo le na obraze poslancov; ako vidijo tega ali unega veselega, berž poskočijo akcije mirú; ako ga vidijo kislega obraza, berž padejo za 50 centimov. Orlov pa je, kakor se navadno v jeziku salonov pravi, „oroslan dneva“ v Parizu, ali kakor bi po našem rekli: „on nosi zvonec“; to je, vse govori od njega, vse ga hoče viditi; 71 let stari mož meri šest čevljev in je kaj ponosne postave; véde se v vsem ko mladeneč, lepi gosti lasi so mu še komaj sivi. — V Londonu je pogorelo do tál gledišče „Conventgarden“; škoda se ceni na 2 mil. 500.000 fl. — V naši armadi ali na Francozkem itd. zamore vsak mlad vojak kakoršnega koli stanú ali premoženja v oficirja povišan biti, ako se te časti vrednega skaže; na Angležkem se more pa vsaka oficirska služba le kupiti: fenrih plača 4500 fl., lajtnant 7000 fl., stotnik 18.000 fl., major 32.000 fl., oberstlajtnant celó 45.000 fl., pri konjkih so pa take službe še dražje. Zato pa se je v poslednji vojski tudi očitno razodelo, da osnova vse angleške armade na suhem je zlo piškova. — Od 1. dneva t. m. se ne gane cesarica francozka več iz svojega poslopja, ker vsaki dan pričakuje poroda. Papež bojo vendar boter, kakor se zdaj sliši; če bo dete cesarjevič, se bo nek imenoval „kralj algierski“; cesar Napoleon se bo presrečnega čislal, ako mu pride naslednik na svet.

Zastavica.

Zadnji dan preteklega mesca, to je, v petek 29. februarja, je povabila neka gospá svoje prijatle in prijateljice k praznovanju petnajstega svojega godú (rojstnega dneva). Prav židane volje so bili vsi. Pri tem gostovanju je bila pa tudi šestnajst let stara hči — prava unukinja gori imenovane gospé, ktera je obhajala danes svoj petnajsti god. — Kako to? „Neven“.